

G uent oēs alios motōres aliorū orbū in rōne amari, & desiderati, & ille finis semper est actu cōiunctus cū aliis motoribus, ideo sub hac rōne est causa, q̄ alii motōres semper no tempore mouēt, quia ibi secus est quā fit in motoribus materialibus in quibus finis motus distinguitur a motore, & est in potentia, & ideo suum mouere est finitum. ut dicit Auer. in lib. de Substantia orbis. ca. 1. & 2. & 12. Meta. cō. 36.

*Q. ut sit
mēs Auer.
circa theo-
rema p-
positum.*

Vult igitur Cōm. in pposito Theoremate motū cœli esse à duobus motoribus isto mō, sūmēdo enim cœli pro toto mōdo superiori, sic ibi est duos motōres cōsiderare motō res. s. cōiunctos suis orbibus qui, ut mouēt suos orbis sunt finitæ potentia, & finiti uigoris, & sic habent determinatas pportiones supra sua mobilia, & excedant seiniuicē in uelocitate mouendi, ut testatur expresse Cōmen. in 2. Cœli. cō. 38. 39. & 71. & quia habet finitæ uigoris, hinc est q̄ motus eorū in tēpore, & nō in instanti. & quia una est minoris uigoris alia una uelocius mouet quā alia: sed q̄ semper moueant est, quia habent finē sempiternū semp actu mouentē in rōne amari, & desiderati, & quia iste finis est cōis oibus aliis motoribus, & est tāquā forma oīum, nō enim tali rōne respicit solū unū, sed oēs. ideo dicitur iste, forma seu motus separatus, nō autē est intelligendū, q̄ talis motor nō esse. tunc moueat suum orbem motu diurno, immo mouet, ut sic ipsum, & oēs alios orbis inferiores motu diurno, sed dicitur separatus, quia est maxime liberatus ab omni potentia. 3. de Aia cō. 5. in solone. 3. q. & 12. Meta. cō. 41. & alibi infinities. & dicitur separatus in rōne ista pferum, quia mouet, ut finis, quia finis est causa casuali, casualitas enim finis est in causa. & quia oēs alii motōres in rōne qua mouēt, ut efficiens, immo ipsemet, ut mouet ut efficiens p supponit seipsum in rōne finis. unde Auer. 2. Phys. cō. 88. hac est dīspōsio entis necessari simpliciter, ut non sit propter suam actionē, sed actio eius. ppter ipsum, & iste modus necessitatis inuenitur in rebus æternis, & ista est necessitas simpliciter, & isto mō iste motor est infinitæ motionis. I. ut mouet in rōne finis est causa infinitæ durationis in motu cœli. Et hoc elicitur ex mente eius. 12. Meta. cō. 41. ubi auctoritate Themistii inquit. Them. aut in hoc loco dixit, quod nō restum est, quod dixit solem, & alias stellas esse finitas, & habere potentias infinitas, potētia enim quæ est in stellis, quæ est infinita nō est naturalis in eis, neq; secundum q̄ sunt corpora, sed aut pendet à prima causa, aut ex anima existente in eis ab illa potētia, quæ nō est corpus, prima enim cā est, quæ reuoluit eos tēpore infinito, q̄n si haberet illud, quod habet in potentia, aut in nulla profors existit materia. Sed est ardua difficultas, an isti duo motōres à quibus mouetur cœlum, sunt duo distincti realiter. Ad hanc obiectionem respōdet Greg. de Arimī. in 2. sen. dist. 1. q. 1. art. 2. in respōsione ad rōnes, & auctoritates Aureoli, dicens. Ad tertiam auctoritatem de illis duobus motoribus dicēdam, q̄ uerba illa nō sunt sūmēda fr̄ste secundū p̄riam suam significacionem, q̄n ut inquit Cōmen. manifeste sibi ipsi cōtradiceret in his, quæ dixit in 1. ca. de Substantia orbis. ubi sic ait. Nō est dicendū, quod formæ à quibus mouetur corpora cœlestia sunt aliæ à formis ad quas mouētur, & quod illæ, quæ debent esse nō in materia oīno, & quæ carent situ, sunt formæ ad quas mouentur, cū illæ à quibus mouentur sint formæ in materiis. ecce q̄ expresse dicit nō esse ponēdos duos tales motōres distinctos, unum ad quod mouentur, & alium à quo mouentur, & illum nō in materia oīno,

no enim

H i ista dicta Gregorii pro maiori sua parte sunt uerba, nō in aliquibus discrepamus ab ipso, nā nō est dubiū q̄ primus motor, & prima forma, & primus finis sunt idem subiecto, & tria in intentione, ut dicit Cōmen. 12. Meta. com. 5. & 6. Nec etiam dubiū est, q̄ alia intelligētīe mouent, ut finis & mouēt ut efficiens, sicut expresse dicit Cōmē. 12. Meta. cō. 36. & alibi frequenter dicere, nō in p̄senti auctoritate in qua dicit motū cœli cōponi ex duobus motoribus, quos uisus est finitæ motionis, & est cōiunctus. & est anima existens in eo: alius autē est separatus à materia oīno, & est infinitæ motionis. q̄ improprie fuerit locutus, uidetur multū detrahere auctoritati Cōm. q̄ in tam ardua difficultate introducta per Ioā. Grā. Peripateticis, quæ omnes expōsitores fatigauit, & ipsum p̄sertum qui in uariis, & diuersis locis eā examinat. nam 8. Phys. cō. 79. & in 2. Cœli. cō. 71. & in 3. cap. de Substantia orbis, & in 2. Meta. cō. 41. nō sine forti cā p̄tra stat. unde ipse incidenter in foucā q̄ fecit. nā. 3. de Anima, dum disputat de intellectu possibile cōtra Alex. deridet eū, dū glossat uerba Arist. in quibus dicit ipsum simpliciter immixtum, & incorporē, q̄ nō p̄rie intelligitur illa uerba. unde etiam lucidissimus Them. in 1. de Anima. ca. 20. Nō est equū in altissimis Phē q̄ oībus aliud sentire, aliud dicere, cū enim semper res digna hoc est nē à mēte uerba distent, nū id maxime in rebus obscuris, & creperis obseruantur, dum quo eā quæ suapte ingenio remota, & cōdita uideantur ueris illuistris, & q̄ maxime declarātibus uideantur à tenebris. Amplius Arist. in demonstrātionis sciētis iubet nō esse disputādum, nec definiendū in metaphoris, sed p̄riis sermonibus, ut patet in 2. Poster. & Cōmē. 1. Cœli. cō. 105. & 106. cōtra defendentes. Plato. inquit, q̄ Arist. accusat Platonem, uel quia male sensit, uel quia male docuit, quia uerbatatur uoie sue uocabulo generationis. Et ideo post longam, & diurnā cogitationem perueni ad hoc, & dico q̄ isti motōres sunt duo, & sunt realiter distincti, & nō est sermo improprius. ubi animaduerte, q̄ ut patet exercitatis in uia eius in illo. 12. imitatus est pro maiori parte Alex. & ex pposito illa ferē tota est Alex. adeo q̄ ubi deficit sibi ex p̄tione Alex. uidetur esse quasi mutus. Alexā autem ut recitat Cōmen. 12. Meta. cō. 25. super illis uerbis, deinde erunt hæc omnia anima forsan, & corpus, aut intellectus, & appetitus & corpus, dicit, & ideo dicit forsan, quia quidā existimant animā esse abstractā, quæ anima apud ipsum nō est abstracta, sed prima forma est abstracta, & intēdit per hæc omnia corpora cœlestia, ubi secundū Alex. corpora cœlestia habent intelligētias aiantes illa formalit. & sola prima forma est

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

no enim

hunc autem in materia i. coniunctum, & hoc expresse illis, que sonant uerba allegata ad oppositum cōtradicit. Præterea si ponatur duo tales motōres secundū intentionem opinionis oppositæ, uidelicet, q̄ unus moueat actū t̄m, & alter finaliter, expresse cōtradicit ei, & etiam Phis, qui ponunt expresse, q̄ qualibet intelligētia ager, ut agens, & ut finis, ut dictum est, propter hunc duplicem modum mouendi, seu duplicem rationem quæ in nobis duobus distinctis motoribus cōueniunt, ut supra habitū est. per hoc dicit motum illū cōponi ex duobus motoribus: quāuis alioquin liter fit t̄m unus, salte in primo motu, nā quod ad essentia posset dici, q̄ sunt plures unus cōis qui est coniunctus primo orbis, & alter p̄rius, & cōis t̄m per modum finis moueret inferiores, p̄rius autem ut agens, & ut finis, iuxta modum p̄missum, & ipse cōis utroq; modo mouet suum orbē, & si de primo motu uelimus intelligere uerbū Cōmē. intelligendum est improprie iuxta sensum datum. Et confirmat hoc dictū suū ex uerbis Cōmē in eodem cō. ubi parū infra subdit. ergo nihil est, in quo differt forma qua mouetur a forma à qua mouetur, nisi dīspōne, manifestum est autē q̄ forma à qua mouetur, est forma quæ efficit motum, forma autē ad quā mouetur est forma, q̄ est finis motus. Dicimus nos q̄ ista dicta Gregorii pro maiori sua parte sunt uerba, nō in aliquibus discrepamus ab ipso, nā nō est dubiū q̄ primus motor, & prima forma, & primus finis sunt idem subiecto, & tria in intentione, ut dicit Cōmen. 12. Meta. com. 5. & 6. Nec etiam dubiū est, q̄ alia intelligētīe mouent, ut finis & mouēt ut efficiens, sicut expresse dicit Cōmē. 12. Meta. cō. 36. & alibi frequenter dicere, nō in p̄senti auctoritate in qua dicit motū cœli cōponi ex duobus motoribus, quos uisus est finitæ motionis, & est cōiunctus. & est anima existens in eo: alius autē est separatus à materia oīno, & est infinitæ motionis. q̄ improprie fuerit locutus, uidetur multū detrahere auctoritati Cōm. q̄ in tam ardua difficultate introducta per Ioā. Grā. Peripateticis, quæ omnes expōsitores fatigauit, & ipsum p̄sertum qui in uariis, & diuersis locis eā examinat. nam 8. Phys. cō. 79. & in 2. Cœli. cō. 71. & in 3. cap. de Substantia orbis, & in 2. Meta. cō. 41. nō sine forti cā p̄tra stat. unde ipse incidenter in foucā q̄ fecit. nā. 3. de Anima, dum disputat de intellectu possibile cōtra Alex. deridet eū, dū glossat uerba Arist. in quibus dicit ipsum simpliciter immixtum, & incorporē, q̄ nō p̄rie intelligitur illa uerba. unde etiam lucidissimus Them. in 1. de Anima. ca. 20. Nō est equū in altissimis Phē q̄ oībus aliud sentire, aliud dicere, cū enim semper res digna hoc est nē à mēte uerba distent, nū id maxime in rebus obscuris, & creperis obseruantur, dum quo eā quæ suapte ingenio remota, & cōdita uideantur ueris illuistris, & q̄ maxime declarātibus uideantur à tenebris. Amplius Arist. in demonstrātionis sciētis iubet nō esse disputādum, nec definiendū in metaphoris, sed p̄riis sermonibus, ut patet in 2. Poster. & Cōmē. 1. Cœli. cō. 105. & 106. cōtra defendentes. Plato. inquit, q̄ Arist. accusat Platonem, uel quia male sensit, uel quia male docuit, quia uerbatatur uoie sue uocabulo generationis. Et ideo post longam, & diurnā cogitationem perueni ad hoc, & dico q̄ isti motōres sunt duo, & sunt realiter distincti, & nō est sermo improprius. ubi animaduerte, q̄ ut patet exercitatis in uia eius in illo. 12. imitatus est pro maiori parte Alex. & ex pposito illa ferē tota est Alex. adeo q̄ ubi deficit sibi ex p̄tione Alex. uidetur esse quasi mutus. Alexā autem ut recitat Cōmen. 12. Meta. cō. 25. super illis uerbis, deinde erunt hæc omnia anima forsan, & corpus, aut intellectus, & appetitus & corpus, dicit, & ideo dicit forsan, quia quidā existimant animā esse abstractā, quæ anima apud ipsum nō est abstracta, sed prima forma est abstracta, & intēdit per hæc omnia corpora cœlestia, ubi secundū Alex. corpora cœlestia habent intelligētias aiantes illa formalit. & sola prima forma est

X
L
M
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

no enim